

voor natuurbehoud ?

De Stichting Groengebied Amstelland liet in 1977 voor het eerst van zich horen in natuurbeschermingskringen. De blijkbaar noodzakelijke herindeling, vooral ten behoeve van de recreatie, van de poldergebieden ten zuiden en zuidoosten van Amsterdam was de taak van deze stichting. Burgemeesters en andere hoge ambtelijke of politieke vertegenwoordigers van de betreffende gemeenten maakten deel uit van het bestuur van de stichting.

Er werd een nota van uitgangspunten gemaakt. Hierin stond onder andere dat natuurbescherming een belangrijke plaats kon innemen bij toekomstige inrichting van het gebied. Intensieve recreatie nam een nog belangrijker plaats in, getuige de op voorhand hiervoor gereserveerde 700 hectare. Ofschoon de noodzakelijkheid van dit laatste niet duidelijker werd in de loop der jaren, verwachtte de stichting dat men voor natuurbescherming wel met harde feiten kwam. Recreatiebelangen worden in ambtelijk Nederland nu eenmaal gemakkelijker geaccepteerd dan natuurbeschermingsbelangen.

Met steun van de overheid en tientallen natuurbeschermers werden in 1977 en 1978 avifauna- en vegetatierapporten gemaakt. In deze rapporten werd voor Amstelland nauwkeurig aangegeven waar het zwaartepunt van natuurbescherming moest komen te liggen en welke mogelijkheden de natuur hier voor de recreanten kan bieden. Beide rapporten en de agrarische en recreatie-prognoses vormden het voornaamste basismateriaal waarmee een concept-basisplan werd opgesteld. Dit concept-basisplan lag tijdens de inspraakprocedure ter visie. Via inspraakgroepen hadden burgers de mogelijkheid nog veranderingen voor te stellen. Deze voorstellen moesten uiteraard gebaseerd zijn op harde feiten.

In januari 1980 werd het definitieve Basisplan Amstelland door de stichting gepresenteerd. Ondanks de gedane voorstudies en de inspraakprocedure bleek hierin van het natuurbeschermingsaspect maar weinig terug te vinden. Alleen in de Ronde Hoep en de Gemeenschapspolder werd

een aangepast agrarisch gebruik ten behoeve van natuurbehoud voorgesteld. Voor de Ronde Hoep lijkt dit een verantwoorde keuze gezien de aanwezige wilde vogelstand. Dat hiervoor ook de Gemeenschapspolder werd uitgekozen, roept vraagtekens op. Er komen in Amstelland veel meer gebieden in aanmerking voor een zorgvuldig beheer van de in polderlandschappen thuishorende flora en fauna. Het lijkt er op dat deze polder door de stichting werd uitgekozen om de indruk van natuurbehoud te wekken. Het is te hopen dat de in de toekomst verdrongen weidevogels uit de Diemer- en Overdieerpolder zullen begrijpen dat hun nieuwe broedgebied in de Gemeenschapspolder ligt.

Een voorstel voor een aangepast agrarisch beheer lijkt voor de argeloze lezer te wijzen op enig natuurbeschermingsgevoel bij de stichting. Helaas is dit slechts schone schijn. In ditzelfde basisplan komt de stichting tot een merkwaardige uitspraak. Zij wil het financiële aspect van een landbouwbeleid met beperkingen niet voor haar rekening nemen! Voor natuurbehoud wenst de stichting geen cent uit te geven, terwijl zij tientallen miljoenen aan recreatie-projecten gaat besteden. En dit is dezelfde stichting die drie jaar geleden pretendeerde dat zij fauna en flora zo belangrijk vond dat er onderzoek naar verricht moest worden!

Helaas wordt in het Basisplan Amstelland aan het begrip natuurbehoud geen inhoud gegeven. Dit ter meerdere glorie van het toekomstige Amstelland met vooral veel volkstuintjes, sportvelden en parken. Het blijft zeer de vraag of een dergelijk landschap door de recreanten-vande-toekomst geprefereerd wordt boven een oud-hollands polderlandschap. Een polderlandschap dat nu nog plaats biedt aan grote aantallen weidevogels.

Martin van den Berg